

برای رفع تردید در رابطه

با پشت جبهه سلطنت گروگان

امیر فیض- حقوقدان

در رابطه با تحریرات پشت جبهه سلطنت گروگان ایمیلی به جاوید ایران رسیده که شمول آن بر وجود تردیدی بکلی نادرست است؛ معترض که خانمی از مبارزین بسیار قدیمی در رابطه با سنگراست، نقل قولی از این ارادتمند آورده است که در مورد تحمیل تحریم فعالیت سیاسی اعلیحضرت که بصورت طرح هنری پرشت مطرح شده است، بنقل قولی از بنده مبنی بر اینکه «باید ایرانیان ساکت باشند تا اعلیحضرت خودشان اقدام کنند» متوسل شده اند.^۱

برداشت سرکار خانم بکلی نادرست و حتی برعکس است، در تحریر حاشیه ای بر تحریر پشت جبهه هشتم بتاريخ ۰۷/۰۳/۲۰۱۷ گفته شده:

>اهمیت موضوع مزبور توصیه میکند که اعلیحضرت بهیچوجه در طرح رفع تحریم تحمیلی وزارت خارجه آمریکا مشارکت نداشته باشند.

زیرا درست است که عمل وزارت خارجه آمریکا خلاف حقوق و سیطره آن وزارتخانه و خلاف اعلامیه جهانی حقوق بشر و منابع حقوقی است ولی بهرحال یک سمت و سوی این تجاوز به حقوق سیاسی و شخصی اعلیحضرت است و از آنجا که اعلیحضرت در مصاحبه هائی به عدم وجود محظورات سیاسی اشاراتی داشته اند و همچنین ۳۷ سال است که اعتراضی نسبت به این محرومیت و تحمیل تحریم سیاسی نفرموده اند حضورشان در این طرح سبب تضعیف طرح میگردد؛ زیرا مسئله به رضایت ضمنی اعلیحضرت ربط خواهد یافت.

همینقدر که اعلیحضرت دخالت در موضوع نفرمایند تحصیل حاصل آن چیزی است که بسیار بعید بنظر میرسد.

در تحریر بعدی که خطاب به همان خانم است؛ اقدام برای رفع تحریم سیاسی تحمیل شده بر اعلیحضرت و خاندان سلطنتی و عموم ایرانیان مخالف سلطنت، متوجه سازمان ها و دارندگان امکانات رسانه های خبری پیشنهاد شده و بعد سلطنت طلبان و امثال بنده به تبعیت از اقدام آنان در جهت حمایت و پشتیبانی قرار گیریم.

۱- جمله ای که نوشته اند این است: ((اگر از دست من ناراحت شوید و مرا لعن کنید و بفرمایید مگر دکتر نفرمودند ساکت باشیم باید اعلیحضرت اقدام کنند.؟!)) ح-ک

اساساً قابل قبول نیست که از کسی که در حالت گروگان و محرومیت از فعالیت سیاسی است خواسته شود که خودش پیشگام اقدامی برای رهائی خودش بشود.

برداشت سرکارخانم به اینکه ۳۸ سال است که ایشان ویا دیگران کار مثبتی برای نجات ایران نکرده اند و احتمالاً این عدم اقدام مساعد را به حساب توصیه دیگران گذاشته شود، درست نیست زیرا کسانی از جمله این ارادتمند ممکن است، در زمره کسانی قرار بگیریم که مانع اقدامات میهن پرستانه ایرانیان برای نجات کشور شده ایم. امیدوارم سرکارخانم مطمئن باشند که کسانی همانند ایشان نیز که نجات ایران پادشاهی بزرگترین آرزو و محور فعالیت‌های آنان است نیز وجود دارند.

مسئله ای که جای تکرار دارد، تکرار خواهشی است که درسنگرهای همان سالهای نخستین مطرح شد >و اینکه اینجانب را کارگری فکری بدانید که آنچه شما اعتقاد دارید و فرصت پیاده کردن آنرا ندارید این کارگر آنرا منظم کرده و به اطراف میپراکند.<

بنابراین هیچ الزامی برای سرکارخانم ویا دیگران نیست که بنظر ونوشته های اینجانب تاسی اجرائی داشته باشند، در نظام بی فرماندهی هرکس هر اقدامی که قادر است و آنرا برای نجات کشور و خودش لازم میدانند حالت تکلیف اخلاقی پیدا میکند.

با احترام